Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 12. marca 1909. **Część III.**

Nr. 14.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 26 stycznia 1909, L. 3894, w sprawie zezwolenia gminie Czortków na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Na podstawie § 83 ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Czortków na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu, przyzwolony ustawą z dnia 15. kwietnia 1899 Dz. u. kr. Nr. 46, a to na dalszych lat 10, począwszy od r. 1909 do końca roku 1918, w wysokości i pod warunkami w powyższej ustawie określonymi z tem zastrzeżeniem, że na czas po koniec roku 1910, gminie miasta Czortków nie będzie wolno zabezpieczyć dochodu z tych opłat gminnych inaczej, jak tylko w zgodnem porozumieniu z c. k. Dyrekcyą galicyjskiego funduszu propinacyjnego względnie z miejscowymi dzierżawcami prawa propinacyi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 15.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. stycznia 1909 L. 4398, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Kolbuszowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Rzeszów.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Kolbuszowej na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 19. marca 1894 (Dz. u. kr. Nr. 40), do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Rzeszów, w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 16.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 29. stycznia 1909 L. 9274, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Gródku Jagiellońskim koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Gródek-Doliniany-Dobrzany.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Gródku Jagiellońskim na lat pięć koncesyę z dnia 27. stycznia 1904 (Dz. u. kr. Nr. 31/VI.), do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Gródek-Doliniany-Dobrzany, w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 17.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 12. lutego 1909 L. 1768/pr., względem zmiany statutu Banku krajowego we Lwowie.

C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwem skarbu rozporządzeniem z 30. stycznia 1909 L. 3240, zatwierdziło uchwalone przez Sejm krajowy dnia 12. października 1908 zmiany §§ 104, 105, 109, 110, 111 i 112 statutu Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem we Lwowie.

Uchwalone zmiany tych §§ opiewają jak następuje:

§ 104 w dzisiejszem brzmieniu znosi się i odtąd brzmieć ma:

§ 104.

Dyrekcya ma siedzibę we Lwowie i składa się z trzech dyrektorów. Nadto będą zamianowani trzej zastępcy dyrektorów.

§ 105 w dzisiejszem brzmieniu znosi się i odtąd brzmieć ma:

§ 105.

Wydział krajowy mianuje:

a) dyrektorów i zastępców dyrektorów na podstawie przedstawienia Rady nadzorczej, która w sprawie mianowania zastępców dyrektorów wysłucha poprzednio zdania urzędującej Dyrekcyi;

b) naczelnego buchaltera i kasyera na podstawie przedstawienia Dyrekcyi, oznaczając zarazem wysokość kaucyi służbowej dla tych obu funkcyonaryuszów.

Stosunki służbowe dyrektorów i zastępców dyrektorów określi Wydział krajowy po wysłuchaniu Rady nadzorczej osobnemi normami, które poda do wiadomości Sejmu krajowego.

§ 109, ustęp 12 w dzisiejszem brzmieniu znosi się i odtąd brzmieć ma:

§ 109.

Ustęp 12. Przedstawienie propozycyi na posady dyrektorów, a po wysłuchaniu zdania urzędującej Dyrekcyi, również na posady zastępców dyrektorów (§ 105).

§ 110, ustęp 1, 2 i 7 w dzisiejszem brzmieniu znosi się i odtąd brzmieć mają:

§ 110.

Ustęp 1. Rada nadzorcza składa się z 12 członków i 4 zastępców, wybranych przez Sejm krajowy na przedstawienie Wydziału krajowego.

Ustęp 2. Wydział krajowy mianuje z grona Rady nadzorczej przewodniczącego i dwóch jego zastępców.

Ustęp 7. Dopóki nowowybrani członkowie i zastępcy nie wejdą w urzędowanie, urzędują dotychczasowi członkowie i zastępcy, chociaż czas ich urzędowania upłynął.

§ 111 zmienia się jak następuje:

§ 111.

Na posiedzeniach Rady nadzorczej biorą udział z głosem doradczym dyrektorowie lub urzędujący ich zastępcy, z wyjątkiem sprawy wymienionej w § 109 pod liczbą 12, która załatwianą być ma w nieobecności urzędujących członków Dyrekcyi.

Do ważności uchwał Rady nadzorczej potrzebną jest obecność przewodniczącego lub jednego z jego zastępców i siedmiu członków Rady nadzorczej lub ich zastępców, oraz dwóch dyrektorów lub urzędujących zastępców i większość głosów obecnych członków Rady nadzorczej względnie ich zastępców.

Przy załatwieniu sprawy wymienionej w § 109, liczba 12, potrzebną jest obecność przewodniczącego lub jednego z jego zastępców, dziewięciu członków Rady nadzorczej lub ich zastępców.

Ustęp 4 pozostaje bez zmiany.

§ 112, 1, 8 w dzisiejszem brzmieniu znosi się i odtąd brzmieć ma:

§ 112.

1, 8. Mianowanie dyrektorów, zastępców dyrektorów, buchaltera i kasyera (§ 104 i 105).

C. k. Namiestnik:

Bobrzyński w. r.

Nr. 18.

Obwieszczenie.

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie zamianował na wniosek c. k. Namiestnictwa w myśl § 24 ustawy z dnia 18. lutego 1878 Dz. u. p. Nr. 30, tudzież rozporządzenia wykonawczego do ustawy z dnia 18. września 1901 Dz. u. kr. Nr. 103, dla ocenienia przedmiotów na rzecz kolei żelaznej, względnie także dla wypadków wywłaszczenia praw i budowli wodnych na cele regulacyi rzek następujących znawców na rok 1909:

A. Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

Adama Ożarowskiego, zarządcę dóbr w Boryniczach;
Tomasza Schweinera, zarządcę dóbr w Łyścu;
Karola Gröglera, zarządcę dóbr w Sołotwinie;
Oktawa Salę, właściciela dóbr w Wysocku;
Edmunda Krzyżanowskiego, ajenta tow. asekur. w Kozowie;
Mieczysława Urbańskiego, właściciela dóbr w Haczowie;
Włodzimierza Gniewosza, właściciela dóbr w Potoku złotym;
Leona Moszyńskiego, zarządcę dóbr w Lubaczowie;
Wiktora Żurowskiego, właściciela dóbr w Nowem mieście;
Sylwestra Hołubowskiego, właściciela dóbr w Broszniowie;
Jana Głowackiego, właściciela dóbr w Leśniowicach;
Leszka Cieńskiego, zarządcę dóbr w Oknie;
Stanisława Ujejskiego, właściciela dóbr w Zaciszu;
Adama Chlebowicza, rządcę dóbr w Porudnie;
Bronisława Barzykowskiego, dzierżawcę dóbr w Siółku;
Romana Ujejskiego, właściciela dóbr w Pawłowie;
Władysława Ossolińskiego, dzierżawcę dóbr w Hortynie;
Andrzeja Broniewskiego, emer. lustratora lasów państw. we Lwowie;
Franciszka Markesa, zarządcę dóbr w Jasienowie;
Jana Zatorskiego, właściciela dóbr w Myszkowie;
Adama br. Horocha, właściciela dóbr w Winniczkach;
Adama Tretera, właściciela dóbr w Laszkach król.;
Romualda Makarewicza, b. dyrektora Tow. urzędn. pryw. we Lwowie;
Bolesława Śmiałowskiego, właściciela dóbr w Stojnicach;
Dr. Andrzeja Jeża, właściciela dóbr w Hawryłówce;
Edwina Hohendorfa, właściciela dóbr w Horożance;
Juliusza Tobisa, zarządcę dóbr w Podhorcach;

Władysława Bogdańskiego, właściciela dóbr w Przemyślu;
Franciszka Parasiewicza, dyrektora dóbr w Dunajowie;
Józefa Fischera, ajenta Tow. asekur. w Rohatynie;
Wincentego Żelechowskiego, właściciela dóbr w Hrehorowie;
Władysława Olszańskiego, zarządcę dóbr w Nowosiółkach gościn.;
Karola Jędrzejowicza, właściciela dóbr w Humieńcu;
Wojciecha Wasilewskiego, właściciela dóbr w Siemuszowej;
Bronisława Rozwadowskiego, właściciela dóbr w Turówce;
Stefana Moysę Rosochackiego, właściciela dóbr w Rudnikach;
Jana Pochmarskiego, rządcę dóbr w Wolicy komarowej;
Józefa Csadeka, zarządcę dóbr w Tuturkowicach;
Wacława Fabiańskiego, zarządcę dóbr w Poturzycy;
Bolesława Rozwadowskiego, emer. starostę w Stanisławowie;
Aleksandra Stojałowskiego, właściciela realności w Stryju;
Bolesława Kuziana, dzierżawcę dóbr w Szlachcińcach;
Dr. Ludwika Brudzińskiego, b. dzierżawcę dóbr w Mikulińcach;
Antoniego Abgarowicza, właściciela dóbr w Bortyszowie;
Otmara Baborskiego, dzierżawcę dóbr w Łozowie;
Adama Mysłakowskiego, dzierżawcę dóbr w Mogilnicy;
Józefa Bernsteina, właściciela dóbr w Koszyłowcach;
Dr. Adama Głażowskiego, właściciela dóbr w Chmielowej;
Zygmunta Dzierzanowskiego, ajenta tow. asekur. w Zbarażu;
Bronisława Ujejskiego, właściciela dóbr w Sewerynce;
Tadeusza Rosinkiewicza, przełoż. obsz. dworskiego w Szczytowcach;
Adama Obertyńskiego, właściciela dóbr w Nowem siole;
Józefa Bentza, dzierżawcę dóbr w Kijowcu;
Józefa Weigla Millereta, właściciela dóbr w Żorniskach;
Gracyana Januszkiewicza, dyrektora lasów w Koszarkach;
Dr. Kornela Paygerta, właściciela dóbr w Sidorowie;
Bogusława Stamirowskiego, zarządcę dóbr w Wołkowie;
Augusta Matkowskiego, emer. st. inspektora kolei państw. w Majdanie lipowieckim;
Bronisława Rozwadowskiego, zarządcę dóbr w Łowczy;
Marcina Dębińskiego, dyrektora dóbr w Busku;
Józefa Wasilewskiego, b. zarządcę dóbr we Lwowie.

B. Z zawodu leśnictwa:

Rudolfa Prevosta, leśniczego w Babińcach;
Stefana Cipsera, c. k. lustratora lasów w Nadwórnie;
Kazimierza Gepperta, c. k. zarządcę lasów w Miechowie;
Józefa Żeńczaka, c. k. lustratora lasów w Lisowicach;

Adama Schwarza, c. k. zarządcę lasów w Suchodole;
Wojciecha Kurnika, c. k. zarządcę lasów w Petrance;
Artura Gretschla, nadleśniczego w Busku;
Konstantego Linderskiego, leśniczego w Jaworowie;
Adama br. Horocha, właściciela dóbr w Winniczkach;
Romualda Makarewicza, b. dyrektora tow. urzęd. pryw. we Lwowie;
Adama Tretera, właściciela dóbr w Laszkach królewskich;
Stanisława Sokołowskiego, profesora kraj. szkoły lasowej we Lwowie;
Stefana Drezińskiego, lustratora lasów w Starym Samborze;
Bronisława Rozwadowskiego, właściciela dóbr w Turówce;
Hieronima Żeńczaka, leśniczego w Puławach;
Maksymiliana Szyszkowskiego, lustratora dóbr skarb. we Lwowie;
Aleksandra Błażeńskiego, leśniczego w Trembowli;
Tadeusza Rosinkiewicza, przełożonego obsz. dworsk. w Szczytowcach;
Franciszka Lewitowicza, zarządcę dóbr w Hnilicach;
Adolfa Korpaka, leśnika w Nuszczu;
Jana Głowackiego, właściciela dóbr w Leśniowie;
Antoniego Góralczyka, emer. radcę leśnictwa we Lwowie.

C. Z zawodu budownictwa:

Ignacego Gachowskiego, budowniczego w Brzeżanach;
Stanisława Rudkowskiego, budowniczego w Jarosławiu;
Władysława Stojowskiego, inżyniera Wydziału krajowego w Buczaczu;
Józefa Jägermana, aut. inż. bud. we Lwowie;
Seweryna Bleima, emer. inspektora kolei państw. we Lwowie;
Ludwika Mianowskiego, aut. inż. bud. we Lwowie;
Klaudyusza Angermana, aut. inż. bud. we Lwowie;
Juliana Reinigera, aut. inż. cyw. w Przemyślu;
Artura Künela, aut. inż. bud. w Samborze;
Leona Wierzbickiego, aut. inż. bud. w Stanisławowie;
Jana Strońskiego, inż. Rady powiatowej w Tarnopolu;
Romualda Winiarskiego, budowniczego m. w Trembowli.

D. Z zawodu fabrykantów:

Lubina Biskupskiego, właściciela fabryki w Kołomyi;
Franciszka Vinzenza, b. właściciela destylarni nafty w Sopowie;
Leopolda Baczewskiego, właściciela fabryki w Zniesieniu;
Filipa Liebermanna, właściciela fabryki w Knihininie.

E. Z zawodu górnictwa:

Kazimierza Gąsiorowskiego, inż. górn. w Borysławiu;
Leona Syroczyńskiego, profesora politechniki we Lwowie;
Juliusza Niedźwieckiego, profesora politechniki we Lwowie;
Klaudyusza Angermana, aut. inż. bud. i górn. we Lwowie.

F. Specyalnie dla wywłaszczeń celem regulacyi rzek

w myśl § 21 rozporządzenia wykonawczego z dnia 21. kwietnia 1904 Dz. u. kr. Nr. 52, do ustawy z dnia 18. września 1901 Dz. u. kr. Nr. 100:

Władysława Serwatowskiego, właściciela dóbr w Jezierzanach;
Antoniego Jaworskiego, c. k. lustratora lasów w Mizuniu;
Stanisława Świrskiego, inżyniera Wydziału powiatowego w Kałuszu;
Hyacynta Markiewicza, przełożonego obsz. dworsk. w Brodkach;
Józefa Rychtera, profesora politechniki we Lwowie;
Łukasza Bodaszewskiego, aut. inż. cyw. we Lwowie;
Adolfa Turnaua, dzierżawcę dóbr w Tyszkowcach;
Karola Dudika, nadleśniczego w Koszarkach;
Stanisława Pieniążka, dzierżawcę dóbr w Meduszce;
Kazimierza Nowarskiego, inżyniera pryw. w Stryju;
Teodora Kozieka, właściciela dóbr w Lackiem wielkiem;
Stefana Dembińskiego, administratora dóbr w Radziechowie.

Lwów, dnia 12. stycznia 1909.

Tchorznicki w. r.

Nr. 19.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydyum c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 13. stycznia 1909, Prez. 99, którem się ogłasza listę zamianowanych na rok 1909 znawców do ocenienia gruntów, mogących uledz wywłaszczeniu na rzecz koleji żelaznych, tudzież praw i urządzeń wodnych dla budowy dróg wodnych oraz regulacyi rzek.

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie w myśl § 24 ustawy z dnia 18. lutego 1878 Dz. p. p. Nr. 30, tudzież w myśl § 14 rozp. min. z dnia 23. kwietnia 1903, Dz. p. p. Nr. 90, zgodnie z wnioskiem c. k. Namiest-

nictwa we Lwowie mianuje dla okręgu Krakowskiego c. k. Sądu krajowego wyższego na rok 1909 znawcami do ocenienia gruntów i innych przedmiotów, mogących uledz wywłaszczeniu na rzecz kolei żelaznych lub z powodu budowy dróg wodnych i regulacyi rzek, następujące osoby:

A. Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

1. Zygmunta br. Gostkowskiego, właściciela realności w Wesołowie, powiat Dąbrowa;
2. Stanisława Włodka, właściciela dóbr w Przysiekach, powiat Jasło;
3. Jana Rogawskiego, właściciela dóbr w Olpinach, powiat Jasło;
4. dr. Stefana Skrzyńskiego, właściciela dóbr w Karniowicach, powiat Kraków;
5. Włodzimierza Gasparskiego, dzierżawcę dóbr w Iwli, powiat Krosno;
6. Jana Artwińskiego, właściciela dóbr w Pleszowie, powiat Mielec;
7. Feliksa Kwiatkowskiego, właściciela dóbr w Lisówku, powiat Mielec;
8. Bolesława Targowskiego, właściciela dóbr w Tokarni, powiat Myślenice;
9. Juliana Bielańskiego, właściciela dóbr w Straszęcinie, pow. Ropczyce;
10. Władysława Głębockiego, właściciela dóbr w Zbyszycach, powiat Nowy Sącz;
11. Franciszka Kopaczyńskiego, właściciela realności i urzędnika Towarzystwa rolniczego w Nowym Sączu, powiat Nowy Sącz;
12. Zdzisława Wolskiego, właściciela dóbr w Siennowie, pow. Przeworsk;
13. Dominika Kwiatkowskiego, dzierżawcę dóbr Meszna szlachecka, powiat Tarnów;
14. Karola br. Lewartowskiego, dzierżawcę dóbr Wierzchosławice, powiat Tarnów;
15. Karola Czecza, właściciela dóbr Płaszów i Bierzanów, pow. Podgórze;
16. Adama Rudolfiego, dzierżawcę dóbr w Borku szlacheckim, powiat Podgórze;
17. Stefana hr. Bobrowskiego, właściciela dóbr w Andrychowie, powiat Wadowice;
18. dra Franciszka Łubieńskiego, właściciela dóbr w Stryszowie, powiat Wadowice;
19. Adama Finka, właściciela dóbr w Komornikach, powiat Wieliczka;
20. Maksymiliana Budinera, arcyksiążęcego zarządcę dóbr w Sporyszu powiat Żywiec;
21. Ludwika Lewandowskiego, dzierżawcę folwarku Bukowiec, powiat Dąbrowa;
22. Stanisława Straszewskiego, dzierżawcę dóbr w Mikołajowicach, powiat Tarnów;

23. Franciszka Kisielewskiego, b. właściciela dóbr w Tarnowie, powiat Tarnów;

24. Jana Wykowskiego, dzierżawcę dóbr w Łężkowicach, pow. Bochnia;

25. Henryka Groblewskiego, właściciela dóbr w Szymbarku, powiat Gorlice;

26. Jana Paska Błotnickiego, właściciela dóbr Dzikowiec, powiat Kolbuszowa;

27. Zygmunta Białobrzeskiego, zarządcę dóbr Wilcza Wola, powiat Kolbuszowa;

28. Józefa Reczyńskiego, zarządcę dóbr w Grębowie, pow. Tarnobrzeg;

29. Jana Mazarakiego, dzierżawcę dóbr w Krasnem, powiat Rzeszów;

30. Karola Skalaka, właściciela folwarku w Przybyszówce, pow. Rzeszów;

31. Józefa Cieślewicza, dzierżawcę dóbr w Wadowie, powiat Kraków;

32. Zdzisława de Laveaux, dzierżawcę dóbr w Łętowicach, powiat Brzesko;

33. Stanisława Dydyńskiego, dzierżawcę dóbr Godowa, powiat Strzyżów;

34. Józefa Wasilewskiego, b. rządcę dóbr i nadleśniczego we Lwowie, powiat Lwów.

B. Z zawodu leśnictwa:

1. Władysława Drezińskiego, leśniczego w Płokach, powiat Chrzanów;

2. Franciszka Reicharta de Reichardsperg, b dyrektora lasów ordynacyi łańcuckiej w Łańcucie, powiat Łańcut;

3. Michała Kabłąka, lustratora lasów gminnych w Nowym Targu, powiat Nowy Targ;

4. Włodzimierza Gasparskiego, dzierżawcę dóbr w Iwli, powiat Krosno;

5. Juliana Bielańskiego, właściciela dóbr w Straszęcinie, pow. Ropczyce;

6. Jana Pospischila, nadleśniczego w Rzeczynie długiej, powiat Tarnobrzeg;

7. Franciszka Pauera, nadleśniczego w Wierzchosławicach, pow. Tarnów;

8. Antoniego Czarneckiego, nadleśniczego w dobrach Władysława hr. Branickiego w Suchej, powiat Żywiec;

9. Stefana Krokowskiego, c. k. komisarza inspekcyi leśnej w Rzeszowie, powiat Rzeszów;

10. Michała Jaworowskiego, leśnika rady powiatowej w Nisku, powiat Nisko;

C. Z zawodu budownictwa i inżynieryi:

1. Jacka Matusińskiego, budowniczego w Krakowie, powiat Kraków;

2. Edwarda Uderskiego, autoryzowanego inżyniera cywilnego i budowniczego w Krakowie, powiat Kraków;

3. Kazimierza Górskiego, autoryzowanego inżyniera budownictwa, w Nowym Sączu, powiat Nowy Sącz;

4. Feliksa Daniłowicza, autoryzowanego geometrę w Dębicy, powiat Ropczyce;

5. Władysława Rippera, autoryzowanego inżyniera Rady powiatowej w Wadowicach, powiat Wadowice;

6. Janusza Rypuszyńskiego, autoryzowanego inżyniera budownictwa i budowniczego w Tarnowie, powiat Tarnów;

7. Tomasza Słomskiego, emerytowanego c. k. radcę budownictwa, rządowo upoważnionego inżyniera budownictwa, geometrę w Bochni, powiat Bochnia;

8. Gustawa Szurka, inżyniera autoryzowanego w Skawinie, powiat Podgórze.

D. Z zawodu fabrykantów:

1. Maksymiliana Szmeję, właściciela fabryki w Białej, powiat Biała;

2. Michała Rossknechta, dyrektora browaru w Okocimie, pow. Brzesko.

E. Z zawodu górnictwa:

1. Ferdynanda Jastrzębskiego, c. k. starszego komisarza górniczego i naczelnika okręgu górniczego w Krakowie, powiat Kraków;

2. Wiktora Petita, dyrektora kopalni nafty Henryka Laporte'a w Kobylance, powiat Gorlice;

3. Jana Lyssego, kierownika rafineryi w Krakowie, powiat Kraków.

F. Specyalnie dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych z powodu budowy dróg wodnych i regulacyi rzek:

1. Oskara Rudno- Rudzińskiego, właściciela dóbr w Osieku, pow. Biała;

2. Mieczysława Jaszczurowskiego, właściela dóbr w Połoniu małym, powiat Brzesko;

3. Ludwika Nowakowskiego, pełnomocnika J. E. Antoniego hr. Wodzickiego w Kościelcu, powiat Chrzanów;

4. Kazimierza Bzowskiego, właściciela dóbr w Droginі, pow. Myślenice;

5. Fryderyka Muchę, arcyksiążęcego inspektora lasów w Ispie, powiat Żywiec;

6. Stanisława Straszewskiego, zarządcę dóbr w Mikołajowicach, powiat Tarnów:

7. Juliusza Wenusza, dyrektora dóbr w Nisku, pow. Nisko;

8. Stanisława Stokłosińskiego, leśniczego w Brodle, powiat Chrzanów;

9. Michała Gottwalda, nadleśniczego w Budzie stalowskiej, powiat Tarnobrzeg;

10. Rudolfa Pfistera, inżyniera prywatnego w Białej, powiat Biała;

11. Władysława Turskiego, emerytowanego starszego inżyniera Wydziału krajowego w Krakowie, powiat Kraków;

12. Maryana Kwiatkowskiego, inżyniera Rady powiatowej w Limanowej, powiat Limanowa;

13. Erwina Zipsera, właściciela fabryki sukna w Mikuszowicach, powiat Biała.

Kraków, dnia 13. stycznia 1909.

Hausner w. r.

Nr. 20.

U s t a w a

z dnia 13. stycznia 1909, zmieniająca § 80 ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866 Dz. u. kr. Nr. 19, w brzmieniu ustawy z 18. marca 1888 Dz. u. kr. Nr. 36.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Paragraf 80 ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866 Dz. u. kr. Nr. 19, zmieniony ustawą z 18. marca 1888 Dz. u. kr. Nr. 36, znosi się w dotychczasowem brzmieniu, a natomiast ma on opiewać jak następuje:

§ 80.

Do nałożenia dodatków przenoszących 20% do 50% podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego, potrzebne jest przyzwolenie Rady powiatowej.

Przyzwolenie to potrzebnem jest nawet do nałożenia dodatków przenoszących 5% podatków bezpośrednich, jeżeli tego wymaga jeden z członków należących do Rady gminnej podług § 16 (radny bez wyboru). Żądanie to musi jednak być wniesione do Rady gminnej na tem posiedzeniu, na którem dodatek uchwalony został lub do Zwierzchności gminnej najpóźniej w ciągu ośmiu dni po tem posiedzeniu.

Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego, przenoszących 50% do 100%, potrzebnem jest zezwolenie Wydziału krajowego za zgodą c. k. Namiestnictwa.

Takie zezwolenie jednak tylko najdłużej na 5 lat udzielonem być może.

Gdyby porozumienie między Wydziałem krajowym a c. k. Namiestnictwem do najbliższej sesyi sejmowej nie nastąpiło, sprawa winna być przedłożoną do uchwały Sejmu krajowego.

Dodatki na dłuższy okres aniżeli lat 5. lub przenoszące 100% podatków bezpośrednich albo podatku konsumcyjnego, nakładane być mogą tylko na podstawie uchwały sejmowej i za Najwyższem zezwoleniem.

Do dodatków do podatków bezpośrednich, o których mowa w poprzednich ustępach, nie mają być wliczane dodatki na pokrycie datków konkurencyjnych nakładanych na gminę na podstawie ustaw szkolnych, tudzież dodatki przeznaczone na pokrycie potrzeb drogowych i w ogóle takie dodatki, które nakładane są na pokrycie wydatków opartych na podstawie innych specyalnych ustaw, a nie na mocy ustawy gminnej.

Art II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 13. stycznia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 21.

U s t a w a

z dnia 13. stycznia 1909, w przedmiocie zmiany § 86 ustawy gminnej z 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Paragraf 86 ustawy gminnej z 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24 znosi się w dotychczasowem brzmieniu, a natomiast ma on opiewać, jak następuje:

§ 86.

Do nałożenia dodatków przenoszących 20% do 50% podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego potrzebne jest przyzwolenie Rady powiatowej.

Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego, przenoszących 50% do 100%, potrzebnem jest zezwolenie Wydziału krajowego za zgodą c. k. Namiestnictwa.

Takie zezwolenie jednak tylko najdłużej na 5 lat udzielonem być może.

Gdyby porozumienie między Wydziałem krajowym a c. k. Namiestnictwem do najbliższej sesyi sejmowej nie nastąpiło, sprawa winna być przedłożoną do uchwały Sejmu krajowego.

Dodatki na dłuższy okres aniżeli lat 5, lub przenoszące 100% podatków bezpośrednich albo podatku konsumcyjnego, nakładane być mogą tylko na podstawie uchwały sejmowej i za Najwyższem zezwoleniem.

Do dodatków do podatków bezpośrednich, o których mowa w poprzednich ustępach, nie mają być wliczane dodatki na pokrycie datków konkurencyjnych nakładanych na gminę na podstawie ustaw szkolnych, tudzież dodatki przeznaczone na pokrycie potrzeb drogowych i wogóle takie dodatki, które nakładane są na pokrycie wydatków opartych na podstawie innych specyalnych ustaw, a nie na mocy ustawy gminnej

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 13. stycznia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 22.

U s t a w a

z dnia 13. stycznia 1909, zmieniająca § 82 ustawy gminnej z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Paragraf 82 ustawy gminnej z 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, znosi się w dotychczasowem brzmieniu, a natomiast ma on opiewać, jak następuje:

§ 82.

Do nałożenia dodatków przenoszących 20% do 50% podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego, potrzebne jest przyzwolenie Rady powiatowej.

Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego, przenoszących 50% do 100%, potrzebnem jest zezwolenie Wydziału krajowego za zgodą c. k. Namiestnictwa.

Takie zezwolenie jednak tylko najdłużej na 5 lat udzielonem być może.

Gdyby porozumienie między Wydziałem krajowym a c. k. Namiestnictwem do najbliższej sesyi sejmowej nie nastąpiło, sprawa winna być przedłożoną do uchwały Sejmu krajowego.

Dodatki na dłuższy okres aniżeli lat 5, lub przenoszące 100% podatków bezpośrednich, albo podatku konsumcyjnego, nakładane być mogą tylko na podstawie uchwały sejmowej i za Najwyższem zezwoleniem.

Do dodatków do podatków bezpośrednich, o których mowa w poprzednich ustępach, nie mają być wliczane dodatki na pokrycie datków konkurencyjnych nakładanych na gminę na podstawie ustaw szkolnych, tudzież dodatki przeznaczone na pokrycie potrzeb drogowych i wogóle takie dodatki, które nakładane są na pokrycie wydatków opartych na podstawie innych specyalnych ustaw, a nie na mocy ustawy gminnej.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 13. stycznia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 23.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 17. lutego 1909, L. 1596/pr., o ustanowieniu dodatków do państwowych podatków bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego za rok 1908 i o upoważnieniu Wydziału krajowego przez Sejm krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, do zaciągnięcia pożyczki w wysokości 1,824.233 K.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej Najwyższem postanowieniem z dnia 23. stycznia b. r. zatwierdzić uchwałę Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o definitywnem ustanowieniu dodatków krajowych na rok 1908 i o upoważnieniu Wydziału krajowego do zaciągnięcia pożyczki w kwocie 1,824.233 K, a to co do poboru dodatków krajowych pod warunkami ustanowionymi Najwyższem postanowieniem z dnia 1. lipca 1898.

Według tego Najwyższego postanowienia pobierany będzie na mocy tej uchwały sejmowej:

1. dodatek do państwowego podatku gruntowego, do państwowego podatku domowo-czynszowego, domowo-klasowego i pięcioprocentowego podatku od domów wolnych po 72 h od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków;

2. dodatek do państwowych bezpośrednich podatków osobistych wprowadzonych ustawą z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, w wysokości 78 h od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków, nie naruszając co do podatku pensyjnego od wyższych poborów służbowych uwolnień unormowanych Najwyższem postanowieniem z dnia 25. listopada 1858, ogłoszonem rozporządzeniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. listopada 1858, Dz. u. p. Nr. 220.

Opodatkowani w mieście Krakowie tudzież w powiatach Krakowskim i Chrzanowskim opłacać będą dodatek do podatków pod 1. wymienionych w wysokości 64 h, zaś do podatków pod 2. wymienionych w wysokości po 70 h od każdej korony całej należytości tych podatków.

Krótko terminowa pożyczka w kwocie 1,824.233 K ma być użyta na pokrycie reszty niedoboru w roku 1908.

Pożyczka ta ma być oprocentowana najwyżej po 4%, a zwrócona ma być najpóźniej 1. stycznia 1911.

Za c. k. Namiestnika:

Łoś w. r.